Peralada estrena la seva gran aposta

Ahir va oferir per primer cop l'òpera "Turandot", de Puccini, dirigida per Mario Gas i amb escenografia de Paco Azorín

L´assaig general de djous de l´obra "Turandot", que es va estrenar ahir al festival de Peralada.

PERALADA | ACN/DDG

El festival Castell de Peralada va estrenar ahir a la nit un dels plats forts de la seva programació d'aquest estiu: l'òpera Turandot, de Puccini, una peça mítica del repertori operístic i de gran exigència vocal -compta amb un cor d'un centenar de persones, a banda de les veus principals- que no s'havia programat mai al certamen altempordanès. I l'encarregat de fer-ho ha estat el director Mario Gas, amb l'ajuda de l'escenògraf Paco Azorín. El muntatge, que coincideix amb els 30 anys del certamen, es podrà veure dilluns un altre cop. Les entrades, però, ja estan exhaurides des de fa dies, i ahir a la nit l'auditori presentava l'aspecte ple de les grans ocasions.

El muntatge vol donar força a les emocions i endinsar l'espectador en l'essència d'una història on es parla de l'amor, la mort, la resistència a ser posseït o les classes, temes que continuen estant vigents i que Gas ha volgut transportar fins als temps actuals. "Puccini és un gran mestre en posar-se al cor de l'espectador, en penetrar en les emocions", destaca Gas.

Gas i Azorín, que ja han treballat junts altres vegades, han recreat un món de passions, sensualitat i lluites amb un muntatge que té aires orientals però també alguns tocs volgudament contemporanis -com ara els esmòquings dels tres ministres- per traslladar la història als temps actuals. I és que segons Gas, apareixen conceptes com l'amor, la mort, la crueltat, el no deixar-se posseir o la por a perdre el control de les coses.

La música i la veu humana són els principals vehicles de la narració amb àries tan conegudes i emblemàtiques com el Nessun Dorma. La història de Turandot parla d'una princesa xinesa que no creu en l'amor i decideix que es casarà amb aquell príncep que sigui capaç d'endevinar tres enigmes. Si no ho aconsegueix, li tallarà el cap. El repartiment està encapçalat per Iréne Theorin, Roberto Aronica i Maria Kazarava. La música va a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, dirigida per Gampaolo Bisanti. Les veus d'Andrea Mastroni, Francisco Vas, Manel Esteve Madrid juntament amb el Cor Intermezzo completen el repartiment.

Dalt de l'escenari, un sol color i un sol material: el vermell i la fusta -en realitat és alumini i ferro-. Una única estructura constructiva i dos plafons grans als laterals són els únics elements que apareixen a escena. La peça principal és aquesta estructura feta pel que semblen bigues de fusta amb diferents nivells i una escala, que anirà perdent elements a mesura que avanci la història i que s'inspira en una antiga tècnica oriental on les fustes reposen les unes sobre les altres sense cap sistema de subjecció. La idea, segons Azorín, és buscar l'"essencialitat".

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/08/07/peralada-estrena-seva-gran-aposta/797882.html?utm_source=rss